

Sygn. akt VIII U 569/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia SO Mariola Szmajduch
Protokolant	Katarzyna Stefańczyk

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2020 r. w Gliwicach

sprawy M. Ż. (Ż.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o składki

na skutek odwołania M. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 1 lutego 2019 r. **nr** (...) - (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od odwołującego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) Sędzia SO Mariola Szmajduch

Sygn. akt VIII U 569/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 lutego 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., powołując się na art. 83 ust. 1, w zw. z art. 48 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustalił dla płatnika składek M. Ż. wysokość zaległych składek:

- na ubezpieczenia społeczne za okres od stycznia 2006r. do maja 2016r. w kwocie 36.553,19 zł, wraz z odsetkami za zwłokę, w kwocie 20.719,00 zł;
- na ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia 2006r. do maja 2016r. w kwocie 28.022,30 zł, wraz z odsetkami za zwłokę, w kwocie 20.497,00 zł;

- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od maja 2008r. do maja 2016r. w kwocie 3.068,11 zł, wraz z odsetkami za zwłokę, w kwocie 1.696,00 zł;

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że M. Ż. jako płatnik składek był zobowiązany do opłacania comiesięcznych składek na poszczególne ubezpieczenia oraz, że od składek nieuiszczonych w terminie naliczane są odsetki za zwłokę. Równocześnie w załączniku do tej decyzji, ZUS szczegółowo przedstawił zestawienie należności składkowych za poszczególne miesiące spornego okresu.

W odwołaniu od powyższej decyzji M. Ż. wniósł o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że nie jest zobowiązany do zapłaty należności składkowych określonych w zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu podał, że w latach 2006 - 2016 nie prowadził już działalności gospodarczej, wskutek jej faktycznego zaprzestania. Podkreślił ponadto, iż kwestia jego zaległości składkowych została już wcześniej rozstrzygnięta prawomocnym wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 27 czerwca 2017r., w sprawie I SA/Gl 294/17, a nadto składki uległy przedawnieniu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko. Wniósł również o zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu ZUS, w pierwszej kolejności wskazał, że sporne zadłużenie składkowe, w związku ze składkami na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz FP i FGŚP, przysługuje za okresy podlegania przez odwołującego tym ubezpieczeniom. Z kolei kwestia podlegania i okresów, w których odwołujący podlegał ww. ubezpieczeniom, określona została prawomocną decyzją

z 5 października 2016r. Decyzja ta została wydana w związku z wnioskiem ubezpieczonego z 13 sierpnia 2016r. Od decyzji tej ubezpieczony nie wniósł odwołania. Dalej ZUS podkreślił, że wyrokiem z 27 czerwca 2017r., w sprawie I SA/Gl 294/17, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach oddalił skargę ubezpieczonego na decyzję odmawiającą umorzenia należności składkowych. Z kolei wyrokiem z 15 grudnia 2016r., w sprawie VIII U 1607/16 Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji odmawiającej umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek, na podstawie tzw. ustawy abolicyjnej.

Sąd ustalił:

Ubezpieczony M. Ż. w dniu 2 listopada 2005r., zarejestrował działalność gospodarczą w zakresie handlu wyrobami alkoholowymi.

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej odwołujący jako płatnik składek był zobowiązany opłacać składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Odwołujący, jak podnosi, faktycznie działalność tą prowadził do września 2006r. Po zakończeniu działań handlowych, będących przedmiotem tej działalności, odwołujący nie dokonał formalnego zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej. Nie wyrejestrował jej też z rejestru takich działalności. Nadto nie dokonywał wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych.

Z zapisów (...) wynika, że M. Ż. zgłosił rozpoczęcie wykonywania działalności gospodarczej z dniem 2 listopada 2005r., zaś z dniem 13 października 2013r., zgłosił zawieszenie tej działalności. Działalność ta była kolejno wznowiona w dniu 2 kwietnia 2015r. i ponownie zawieszona z dniem 10 maja 2016r.

W dniu 15 września 2016r., M. Ż. zwrócił się do organu rentowego o ustalenie okresów podlegania przez niego obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.

Decyzją z 5 października 2016r., (...) Oddział w C. stwierdził, że M. Ż. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, w okresie od 21 grudnia 2005r. do 16 października 2006r., od 1 maja 2008r. do 4 maja 2008r., od 14 stycznia 2010r. do 28 lipca 2013r., 17 lipca 2014r. do 12 października 2014r. oraz od 2 kwietnia 2015r. do 9 maja 2016r. Z tego też tytułu był

zobowiązany do opłacania składek na powyższe ubezpieczenia w okresie od 21 grudnia 2005r. do 16 października 2006r. od podstawy nie niższej niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, w okresie od 1 do 4 maja 2008r. od podstawy nie niższej niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, w okresie od 14 stycznia 2010r. do 28 lipca 2013r., od 17 lipca 2014r. do 12 października 2014r. oraz od 2 kwietnia 2015r. do 9 maja 2016r. od podstawy nie niższej niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok.

Z uzasadnienia tej decyzji wynika, iż M. Ż. został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, przez następujących płatników składek:

- P.H.U. (...): (...): w okresie od 20 września 2005r. do 20 grudnia 2015r.,
- ZAKŁADY (...) S.A. NIP: (...): w okresie od 17 października 2006r. do 31 maja 2007r.,
- (...): (...): w okresie od 1 kwietnia 2007r. do 30 kwietnia 2008r.,
- (...) S.A. NIP: (...): w okresie od 5 maja 2008r. do 13 stycznia 2010r.,
- P.H.U. (...): (...): w okresie od 29 lipca 2013r. do 16 lipca 2014r.

Dalej ZUS wskazał, że w treści tej decyzji objął odwołującego obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi z tytułu działalności gospodarczej jedynie za okresy, gdy nie posiadał on innego tytułu do podlegania ubezpieczeniom społecznym. Natomiast w pozostałych okresach odwołujący winien podlegać wyłącznie ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Decyzją z 5 lipca 2016r., organ rentowy, na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012r., poz. 1551), odmówił M. Ż. umorzenia należności z tytułu składek, na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, za okres od grudnia 2005r. do października 2006r., i maj 2008r. oraz na Fundusz Pracy za maj 2008r.

Odwołanie od tej decyzji, zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z 15 grudnia 2016r., w sprawie VIII U 1607/16. Apelacji od tego wyroku, ubezpieczony nie składał.

W dniu 8 sierpnia 2016r., M. Ż. wystąpił do ZUS z wnioskiem o umorzenie jego należności składkowych. W odpowiedzi organ rentowy w dniu 23 września 2016r., wydał decyzję odmawiającą ubezpieczonemu umorzenia należności z tytułu składek w łącznej kwocie 94.024,46 zł, bowiem odwołujący nie wykazał spełnienia przesłanek do umorzenia tych należności.

Następnie w dniu 14 października 2016r., M. Ż. wystąpił do ZUS, z wnioskiem o ponowne rozpoznanie sprawy w przedmiocie umorzenia jego należności składkowych. W związku z powyższym decyzją z 22 grudnia 2016r., po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, organ rentowy utrzymał w mocy swoją poprzednią decyzję z 23 września 2016r.

Na decyzję tą M. Ż., wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, który wyrokiem z 27 czerwca 2017r., w sprawie I SA/Gl 294/17 oddalił przedmiotową skargę.

W dniu 1 lutego 2019r. ZUS wydał zaskarżoną decyzję ustalając dla ubezpieczonego M. Ż. wysokość zaległych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w kwotach i za okresy wskazane w tej decyzji.

W toku procesu M. Ż. wniósł o zakreślenie mu miesięcznego okresu do złożenia w organie rentowy wniosku o wznowienie postępowania przed ZUS,

w przedmiocie stwierdzenia jego obowiązku i okresów podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Wniosek taki ubezpieczony złożył w dniu 24 października 2019r. Z kolei 6 listopada 2019r. organ rentowy wezwał ubezpieczonego do przedłożenia, w terminie 7 dni, wszelkich dokumentów mogących mieć wpływ na zmianę stanowiska ZUS, przyjętego w prawomocnej decyzji z 5 października 2016r. Treść tego zobowiązania odwołujący odebrał w dniu 12 listopada 2019r. i nie wykonał ciążącego na nim zobowiązania. W związku z powyższym organ rentowy 5 grudnia 2019r. wydał decyzję odmawiającą ubezpieczonemu wznowienia postępowania zakończonego prawomocną decyzją z 5 października 2016r. Od decyzji z 5 grudnia 2019r., ubezpieczony nie wniósł odwołania. Tym samym stała się ona prawomocna.

Na rozprawie w dniu 19 lutego 2020r., odwołujący nie był w stanie określić z jakich powodów nie złożył żadnych nowych dowodów dotyczących nieprowadzenia działalności gospodarczej w postępowaniu przed organem rentowym. Potwierdził, że otrzymał decyzję odmawiającą wznowienia postępowania. Nie potrafił przy tym określić, czy złożył od niej odwołanie.

Sąd ustalił też, że odwołujący będący w wieku 44 lat jest osobą zdrową, zdolną do pracy. W październiku został zwolniony z pracy Firmy (...), gdzie pracował jako specjalista rynku nowoczesnego. Zarabiał tam ok. 4.000zł netto. Nie posiada nikogo na utrzymaniu.

Niezależnie od powyższego Sąd ustalił, że w niniejszej sprawie nie doszło do przedawnienia należności składkowych objętych zaskarżoną decyzją. Doszło bowiem do zawieszenia biegu przedawnienia na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, gdzie w art. 1 ust. 15 wskazano, iż bieg terminu przedawnienia należności, o których mowa w ust. 1, 6, 10 i 12, ulega zawieszeniu na okres od dnia złożenia wniosku o umorzenie do dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 13. Wniosek taki został przez odwołującego złożony 15 stycznia 2015r. zaś wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach w sprawie VIII U 1607/16 uprawomocnił się 7 stycznia 2017r. Nadto zastosowanie znajdzie również art. 24 ust. 5e ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym bieg terminu przedawnienia zawiesza się, jeżeli wydanie decyzji jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia trwa do dnia, w którym decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się, nie dłużej jednak niż przez 2 lata. Podstawą zawieszenia biegu terminu przedawnienia będzie również art. 24 ust. 5b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, gdzie wskazano, że bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. Natomiast w niniejszej sprawie 14 października 2016r. doręczono odwołującemu zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek zakończone wydaniem zaskarżonej decyzji.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt sprawy VIII U 1607/16 dot. M. Ż. na okoliczność poczynionych ustaleń związanych z prowadzeniem postępowania abolicyjnego, odpisów z dokumentacji w aktach WSA w Gliwicach w sprawie I SA/Gl 294/17 (k.35-38), pisemnej informacji organu rentowego w zakresie postępowania ZUS w związku z wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego prawomocną decyzją z 5 października 2016r. (k.41 i 53-54), a także niekwestionowanych przez odwołującego zestawień ZUS w zakresie wykazu należności składkowych za poszczególne miesiące spornego okresu, z wyszczególnieniem przyczyn i okresów zawieszenia ich przedawnienia (k.46-49) oraz wyjaśnień M. Ż. (k.16-17 i 57).

Zebrane dowody Sąd uznał za wystarczające i mogące być podstawą ustaleń faktycznych oraz rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. Ż. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym, regulują przepisy ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2020r., poz. 266 ze zm.), zwanej ustawą systemową. Zgodnie z art. 1 ustawy ubezpieczenia społeczne obejmują ubezpieczenie emerytalne, ubezpieczenia rentowe i ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt. 4 ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Obowiązek ubezpieczenia powstaje od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek zgłoszenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą spoczywa na tej osobie (ust.3).

Natomiast po myśli art. 17 w związku z art. 46 ustawy, płatnik składek obowiązany jest według zasad wynikających z przepisów niniejszej ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu świadczeń następuje w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA.

Po myśli art. 47 ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 8 omawianej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Natomiast zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

Obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą wynika z art. 66 ust 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2019r., poz. 1373 ze zm.). Zgodnie z art. 81 ust 2 podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Z kolei na podstawie art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. z 2019r., poz. 1482 ze zm.), osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą jest zobowiązana do opłacania obowiązkowych składek na Fundusz Pracy ustalonych od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Sąd podkreśla, iż z cytowanych wyżej przepisów wynika, że to na ubezpieczonym prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą jako na płatniku składek ciąży obowiązek dokonania w swoim imieniu zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego. Nadto ciążył na nim obowiązek składania na bieżąco deklaracji rozliczeniowych, korekty ewentualnych nieprawidłowości oraz opłacania należnych składek. W wypadku zaś niedopełnienia obowiązku opłacania składek w prawidłowej wysokości, ZUS miał prawo ustalić wymiar składki z urzędu, w tym ustalić wysokość składek zaległych. W myśl art. 83 ust 1 pkt 3 ustawy systemowej ZUS wydaje bowiem

decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. przebiegu ubezpieczeń w tym również ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 ustawy systemowej od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019r., poz. 900, z późn. zm.).

Na wstępie rozważań należy zauważyć, że postępowanie przed Sądem w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem kontrolnym mającym na celu sprawdzenie prawidłowości decyzji organu rentowego. Zakres rozpoznania sprawy jest wyznaczony zakresem przedmiotowym i podmiotowym zaskarżonej decyzji.

Przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie była decyzja deklaratoryjna Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, która określiła stan zaległości składkowych skarżącego na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Bezspornym jest, że skarżący M. Ż. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie do września 2006r. Ubezpieczony kwestionował natomiast zaskarżoną decyzję w zakresie w jakim stwierdza ona zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek za dalsze okresy, wskazane w treści tej decyzji. W szczególności podnosił, że po wrześniu 2006r., faktycznie zaniechał prowadzenia działalności gospodarczej, podlegał w tym czasie zatrudnieniu i jego pracodawcy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy z tytułu wykonywania przez niego pracy w ramach umowy o pracę.

W tym miejscu należy podkreślić, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. w dniu 5 października 2016r. wydał decyzję stwierdzającą ostatecznie okresy podlegania M. Ż. obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, a także obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą, w okresach za które brak było innych tytułów do objęcia go tymi ubezpieczeniami, tj. od 21 grudnia 2005r. do 16 października 2006r., od 1 maja 2008r. do 4 maja 2008r., od 14 stycznia 2010r. do 28 lipca 2013r., 17 lipca 2014r. do 12 października 2014r. oraz od 2 kwietnia 2015r. do 9 maja 2016r.

Ubezpieczony odwołania od tej decyzji nie składał doprowadzając tym samym do jej uprawomocnienia się.

Nie zasługuje na uwzględnienie również zarzut odwołującego, iż kwestia jego zadłużenia składkowego została już wcześniej rozstrzygnięta prawomocnie orzeczeniami sądów. Wręcz przeciwnie tutejszy Sąd wyrokiem z 15 grudnia 2016r., w sprawie VIII U 1607/16 oddalił odwołanie od decyzji z 5 lipca 2016r., mocą której organ rentowy, na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012r., poz. 1551), odmówił M. Ż. umorzenia należności z tytułu składek, na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, za okres od grudnia 2005r. do października 2006r., i maj 2008r. oraz na Fundusz Pracy za maj 2008r. Apelacji od tego wyroku, ubezpieczony nie składał.

Wprawdzie M. Ż. 8 sierpnia 2016r., wystąpił do ZUS z wnioskiem o umorzenie jego należności składkowych. W odpowiedzi jednak ZUS, decyzją z 23 września 2016r., odmówił przedmiotowego umorzenia należności z tytułu składek w łącznej kwocie 94.024,46 zł, bowiem odwołujący nie wykazał spełnienia przesłanek do umorzenia tych należności. Dalej 14 października 2016r., M. Ż. wystąpił do ZUS, z wnioskiem o ponowne rozpoznanie sprawy w przedmiocie umorzenia jego należności składkowych. Jednak decyzją z 22 grudnia 2016r., organ rentowy utrzymał w mocy swoją poprzednią decyzję z 23 września 2016r. Na decyzję z 22 grudnia 2016r., M. Ż., wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, który wyrokiem z 27 czerwca 2017r., w sprawie I SA/Gl 294/17 oddalił przedmiotową skargę.

Nadto M. Ż. w dniu 24 października 2019r. złożył w organie rentowy wniosek o wznowienie postępowania przed ZUS, w przedmiocie stwierdzenia jego obowiązku i okresów podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom, z tytułu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Wezwany jednak przez organ rentowy do przedłożenia wszelkich dowodów mogących wpłynąć na dotychczas ustalony przez ZUS okres podlegania ubezpieczeniom społecznym,

odwołujący nie podjął jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej. W konsekwencji organ rentowy decyzją z 5 grudnia 2019r. odmówił ubezpieczonemu wznowienia postępowania zakończonemu prawomocną decyzją z 5 października 2016r. Od decyzji z 5 grudnia 2019r., ubezpieczony nie wniósł odwołania. Tym samym stała się ona prawomocna.

Sąd uznał, że skoro doszło do uprawomocnienia się decyzji, która ustalała jakiemu rodzajowi ubezpieczenia odwołujący podlega w spornym okresie, a równocześnie kwestia zaległości składkowych odwołującego nie została dotychczas rozstrzygnięta w postępowaniu sądowym, jak to podnosił odwołujący, to zaskarżona decyzja jest konsekwencją tej prawomocnej decyzji ustalającej podleganie i tytuł podlegania temu ubezpieczeniu. W zaskarżonej decyzji ZUS wyliczył zaległości składkowe odwołującego, których wysokości on ostatecznie nie kwestionował. Tym samym nie podważył on zasadności wydanej decyzji.

W tym stanie rzeczy, zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z 1 lutego 2019r. ustalającą wysokość zaległych składek, Sąd uznał za prawidłową i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., w punkcie pierwszym sentencji wyroku oddalił odwołanie od tej decyzji.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 265, ze zm.) w punkcie drugim orzeczenia. W szczególności Sąd uznał, że odwołujący przegrał proces którego wartość przedmiotu sporu, tj. łączna wysokość zobowiązania składkowego przekraczała kwotę 50.000zł i nie przekraczała kwoty 200.000zł. Ponieważ ubezpieczony jest osobą młodą, w pełni sił i nie posiada nikogo na własnym utrzymaniu, a jego dotychczasowe doświadczenie zawodowe pozwala mu na osiągnięcie zarobków na średnim poziomie, Sąd nie znalazł przesłanek do zastosowania art.102 k.p.c.

(-) SSO Mariola Szmajduch